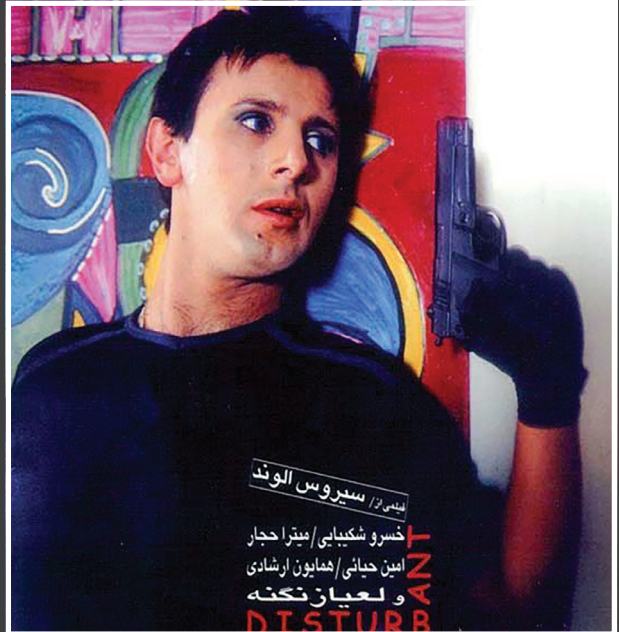

مزاحم

■ نویسنده و کارگردان: سبروس الوند

■ بازیگران: خسرو شکیبایی، میترا حجار، امین حیایی، لعیا نگنه، همایون ارشادی، سعید پیردوست، علی اصغر طبسی، نادیا دلدار گلچین، صدرالدین حجازی
 ■ محصول ۱۳۸۰

فیلمی از ابتدای دهه هشتاد سینمای ایران به کارگردانی سبروس الوند که خسرو شکیبایی را بعد از دوره دوم بازیگری و اوج شهرت و محبوبیت - که همزمان با آغاز موج ستاره‌سازی گسترده در سینمای ایران است - در نقش بازیگری به نام نیما دادگر دارد. فیلم به طور مستقیم به سینمانمی پردازد، درباره بازیگری است که همسر جوان زیبایش غزال (میترا حجار)، که او هم بازیگر است و هر دو در حال بازی در فیلمی هستند، تلفن‌های مشکوکی از ظاهرانی در یافت می‌کند که ادعای می‌کند همسر سابق نیما (لعیا نگنه) را کشته است و حالا غزال همسر فعلی‌اش را تهدید به قتل می‌کند. اما در نهایت مشخص می‌شود که آن زن در واقع مرد جوانی (امین حیایی) است که پیش از این نامزد غزال بوده و هر دو زمانی با هم شیفته و علاقه‌مند و پیگیر بازیگری بودند، اما وقتی در یک تست بازیگری که از قضا نیما دادگر جزو داورانش است شرکت می‌کنند، غزال قبول می‌شود و پسر که چندان بی‌استعداد هم نیست رد می‌شود.

این درام معمای روانشناختی تلاش دارد به مشکلات زندگی خصوصی و عمومی یک بازیگر مشهور بپردازد و اینکه چطور نادیده گرفتن کسی که استعدادی در خود میل به دیده شدن دارد، می‌تواند منجر به مشکلات روانی و انتقام‌جویی در او شود. کمی هم به این موضوع بدنه کنایه می‌زند که چطور جنسیت در پشت پرده سینما می‌تواند در آینده‌ی علاقه‌مندان به بازیگری تأثیر داشته باشد.

فیلم البته بعد از فاش کردن معمای قصه به شخصیت نیما و غزال نگاه منفی ندارد و به شخصیت جوان عاشق ناکام به دیده‌ی ترحم می‌نگرد. اما موفق شده است داستان معمای جذابی را با بازی خوب بازیگران، به طور ویژه خسرو شکیبایی که طبق معمول حضورش در فیلم غنیمت است و همچنین چهره پردازی خوبش، که نامزد دریافت جایزه از جشنواره‌ی فیلم فجر شد، پیش ببرد. خود سبروس الوند هم حضور کوتاهی در فیلم دارد.

دو فیلم با یک بلیت

■ نویسنده و کارگردان: داریوش فرهنگ

■ بازیگران: مهدی هاشمی، داریوش فرهنگ، افسانه باگان، آتیلا پسیانی، سیامک اطلسی، شهلا ریاحی، حسین محب‌اهری
 ■ محصول ۱۳۶۹

فیلم کمدی درام داریوش فرهنگ که از نهمین دوره جشنواره‌ی فیلم فجر جوایز زیادی از جمله جایزه‌ی ویژه هیئت داوران بهترین فیلم و سیمرغ بلورین بهترین نقش اول مرد برای مهدی هاشمی را دریافت کرده است، به طور مستقیم به فیلمسازی در سینما اشاره دارد. کارگردانی (داریوش فرهنگ) بعد از سال‌ها از امریکا برگشته و قصد دارد اولین فیلمش را بسازد. فیلم او حادثه‌ای است و بازیگر نقش اول (مهدی هاشمی) بر اثر سانحه‌ای حین فیلمبرداری مصدوم می‌شود. کارگردان باید به ساخت فیلم ادامه بدهد و به دنبال کسی برای جایگزین کردن بازیگر نقش اصلی است تا بتواند بعضی صحنه‌ها را به عنوان بدل با او بگیرد. او فروشنده دوره‌گردی به نام رضا پیمان (باز هم مهدی هاشمی) را پیدا می‌کند که شباهت زیادی به ستاره فیلم دارد و به او پیشنهاد حضور در فیلم را می‌دهند. رضا می‌پذیرد و از سویی چون مصدومیت ستاره فیلم باعث می‌شود نتواند دیگر در فیلم حضور پیدا کند، کارگردان مجبور می‌شود تمام فیلم را با رضا تصویربرداری کند. رضا پیمان که حضور در این فضای تازه از حد ظرفیت‌های شخصیتی‌اش بالاتر است، به سودای شهرت هم خانواده‌اش را ترک می‌کند و هم به بازیگر نقش اول زن فیلم (افسانه باگان) ابراز علاقه می‌کند. البته در نهایت به این نتیجه می‌رسد که هیچ چیز خانواده‌اش نمی‌شود و از سینما خداحافظی می‌کند. فیلم یکی از بهترین بازی‌های کارنامه مهدی هاشمی است که در آن در واقع در سه نقش ظاهر شده است. او در تفکیک میان نمایش نقش خود بازیگرش در صحنه و زندگی واقعی و شخصیت رضا پیمان کاملاً باور پذیر عمل کرده است. فیلم به مفاهیمی همچون از خود بیگانگی در مواجهه با مقوله‌ی شهرت، در دسر‌ها و موانع و محدودیت‌های فیلمسازی و بازیگری در سینمای ایران، که دومی شخصیت بازیگر زن فیلم را به ستوه آورده و قصد مهاجرت را به جانش انداخته است، با نگاهی کمدی و رویکردی حتی الامکان صادقانه می‌پردازد.